

PROKURATURA OKRĘGOWA
w Warszawie
Wydział VI Sądowy
00-791 Warszawa, ul. Chocimska 28

Sygn. akt PO VI Pa 49.2020

21/09/2020

1. Komisja Skargi Admistracyjnych
i Podatycy.

2. Mec. Mirosław
3. Lesław RM

Biuro Rady Miejskiej
WPLYNEŁO
dn. 21.09.2020
Mikowol

Warszawa, dnia 11 września 2020 r.

ochylnie;
P. R. M.
2-2-ce
16.09.2020

Urząd Miejski w Błoniu
Wpłynęło: 2020-09-16
Nr z Książki: 11030/2020
Złożono za pośrednictwem poczty
48342
Koplj Monika [WOA-RK] (MK)

Urząd Miejski
w Błoniu
ul. Rynek 6
05-870 Błonie

W załączeniu uprzejmie przesyłam 3 egzemplarze skargi Prokuratora Okręgowego w Warszawie z dnia 11 września 2020 r. sygn. PO VI Pa 49.2020 na uchwałę Rady Miejskiej w Błoniu nr VIII/66/15 z dnia 18 maja 2015 r. w sprawie Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie gminy Błonie wraz ze stanowiącym załącznik do zaskarżonej uchwały „Regulaminem utrzymania czystości i porządku na terenie gminy Błonie” (Dz.U. Woj. Maz. z dnia 23 lipca 2015 r. poz. 6511) celem nadania dalszego biegu.

PROKURATOR
PROKURATURA OKRĘGOWA
w Warszawie
Sylvia Morawska

PROKURATURA OKRĘGOWA
w Warszawie
Wydział VI Sądowy
00-791 Warszawa, ul. Chocimska 28

Warszawa, dnia 11 września 2020 r.

Sygn. akt PO VI Pa 49.2020

Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Warszawie,
ul. Jasna 2/4
00-013 Warszawa

za pośrednictwem

Rady Miejskiej w Błoniu
ul. Rynek 6
05-870 Błonie

Skarżący: Prokurator Okręgowy w Warszawie, ul. Chocimska 28, 00-791 Warszawa
(REGON 000000247)

Organ administracji: Rada Miejska w Błoniu, ul. Rynek 6, 05-850 Błonie,

SKARGA

Prokuratora Okręgowego w Warszawie

- I. Na podstawie art. 70 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. Prawo o prokuraturze (t.j. Dz.U. z 2017 r. poz. 1767 ze zm.), art. 8 § 1, art. 50 § 1, art. 53 § 2a ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 1302 ze zm.) – zwanej dalej: p.p.s.a. zaskarżam **w całości** uchwałę nr VIII/66/15 Rady Miejskiej w Błoniu z dnia 18 maja 2015 r. w sprawie uchwalenia Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie miasta i gminy Błonie (Dz.U. Woj. Maz. z dnia 23 lipca 2015 r. poz. 6511), w brzmieniu uwzględniającym zmiany wprowadzone uchwałą Rady Miejskiej w Błoniu nr IX/76/15 z dnia 8 czerwca 2015 r. (Dz.U. Woj. Maz. z dnia 23 lipca 2015 r. poz. 6515) oraz uchwałą Rady Miejskiej w Błoniu nr XXI/190/16 z dnia 5 września 2016 r. (Dz.U.

Woj. Maz. z dnia 13 października 2016 r. poz. 8852), a także uchwałą Rady Miejskiej w Błoniu nr XXXV/289/17 z dnia 22 maja 2017 r. (Dz.U. Woj. Maz. z dnia 30 czerwca 2017 r. poz. 5687), który to „Regulamin utrzymania czystości i porządku na terenie miasta i gminy Błonie”, (dalej: Regulamin), stanowi załącznik do ww. uchwały,

II. Zaskarżonej uchwale zarzucam:

1. istotne naruszenie prawa, tj. art. 4 ust. 2 pkt 2 lit. b w zw. z art. 5 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach w brzmieniu obowiązującym w dacie podjęcia skarżonej uchwały dalej: u.c.p.g. w zw. z art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U. z 2020 r. poz. 713), dalej: u.g., w zw. z art. 7 i art. 94 Konstytucji RP w zw. z § 134 i § 135 w zw. z § 143 Zasad techniki prawodawczej (t.j. Dz.U. z 2016 r. poz. 283) dalej: z.t.p. poprzez przekroczenie delegacji ustawowej i nałożenie na właścicieli nieruchomości w § 1.1 ust. 1 pkt b Regulaminu obowiązku zbierania odpadów niepodlegających selektywnemu zbieraniu do pojemników o wielkości i liczbie uzależnionej od liczby mieszkańców nieruchomości, podczas gdy przepis art. 4 ust. 2 pkt 2 lit. b upoważnia jedynie do uzależnienia wielkości i liczby pojemników od liczby osób z nich korzystających.
2. istotne naruszenie prawa, tj. art. 4 ust. 2 pkt 2 u.c.p.g. w zw. z art. 40 ust. 1 u.g., w zw. z art. 7 i art. 94 Konstytucji RP w zw. z § 134 w zw. z § 135 w zw. z § 143 z.t.p. poprzez przekroczenie delegacji ustawowej i nałożenie na właścicieli nieruchomości w § 2 pkt 1, 6, 7, 13, 17, Regulaminu obowiązku przyjęcia i zgodnie z przeznaczeniem używania pojemników i worków do prowadzenia selektywnej zbiórki, w tym gromadzenia w nich odpadów, szczelnego ich zamykania, gromadzenia w nich sprzątniętych z chodników liści oraz w §6 obowiązku dysponowania workami o określonych wymaganiach jakościowych i pojemnościowych, w określonej liczbie i o określonych kolorach podczas gdy przepis art. 4 ust. 2 pkt 2 u.c.p.g. nie upoważnia rady gminy do nakładania obowiązku używania do prowadzenia zbiórki odpadów worków, gdyż ustawa wskazuje jedynie na prowadzenie zbiórki odpadów w pojemnikach;
3. istotne naruszenie prawa, tj. art. 4 ust. 2 pkt 6 u.c.p.g. w zw. z art. 40 ust. 1 u.g. w zw. z art. 7 i art. 94 Konstytucji RP w zw. z § 134 i § 135 w zw. z § 143 z.t.p. poprzez przekroczenie delegacji ustawowej i ustanowienie w § 1.1 pkt 2 ust b Regulaminu obostrzeń dotyczących właścicieli zwierząt domowych oraz powtórzenie i modyfikację regulacji ustawowych zawartych w ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (t.j. Dz.U. z 2013 r. poz. 856 ze zm.) dalej: u.o.z. i przepisach Kodeksu wykroczeń (t.j. Dz.U. z 2015 r. poz. 1094 ze zm.) dalej: k.w. poprzez wprowadzenie obowiązku wyprowadzania psów i innych zwierząt

domowych na tereny do tego dopuszczone podczas gdy art. 4 ust 2 pkt 6 u.c.p.h. nie daje podstaw do ograniczania miejsc, w których mogą być wyprowadzane zwierzęta domowe jedynie do tych wskazanych w regulaminie;

4. istotne naruszenie prawa, tj. art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. b w zw. z art. 5 ust. 1 pkt 4 u.c.p.g. w zw. z art. 40 ust. 1 u.g., w zw. z art. 7 i art. 94 Konstytucji RP w zw. z § 134 w zw. z § 134 i § 135 w zw. z § 143 z.t.p. poprzez przekroczenie delegacji ustawowej i nałożenie w § 1.1 ust. 3 pkt a Regulaminu obowiązku niezwłocznego uprzątnięcia po opadach błota śniegu, lodu z powierzchni chodników także części nieruchomości pełniących funkcje komunikacyjne podczas gdy przepis ten stanowi modyfikację regulacji ustawowych zawartych w art. 4 ust 2 pkt 1 lit. b i k.w. oraz narusza konstytucyjną zasadę proporcjonalności;
5. istotne naruszenie prawa, tj. art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. c u.c.p.g. w zw. z art. 40 ust. 1 u.g. w zw. z art. 7 i art. 94 Konstytucji RP w zw. z § 134 w zw. z § 135 z.t.p. poprzez przekroczenie delegacji ustawowej i umożliwienie w § 1.1. ust. 5 Regulaminu mycia jedynie nadwozi pojazdów samochodowych poza myjniami, w sytuacji gdy art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. c u.c.p.g. nie umożliwia ograniczenia podmiotowego co do jedynie nadwozi samochodów;
6. istotne naruszenie prawa, tj. art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. c u.c.p.g. w zw. z art. 40 ust. 1 u.g. w zw. z art. 7 i art. 94 Konstytucji RP w zw. z § 134 w zw. z § 135 z.t.p. poprzez przekroczenie delegacji ustawowej i umożliwienie w § 1.1.pkt 6 Regulaminu dokonywania jedynie drobnych napraw pojazdów, których rodzaje zostały wymienione, w sytuacji gdy u.c.p.g. nie umożliwia ograniczenia w powyższym zakresie napraw jedynie do określonych napraw drobnych;
7. istotne naruszenie prawa, tj. art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. c u.c.p.g. w zw. z art. 40 ust. 1 u.g. w zw. z art. 7 i art. 94 Konstytucji RP w zw. z § 134 w zw. z § 135 z.t.p. poprzez przekroczenie delegacji ustawowej i umożliwienie w § 1.1 ust. 6 Regulaminu dokonywania naprawy pojazdów poza warsztatami wyłącznie jeżeli są to naprawy, które nie łączą się z uciążliwością dla właścicieli sąsiednich nieruchomości, w sytuacji gdy u.c.p.g. nie umożliwia ograniczenia w powyższym zakresie uprawnień właścicieli nieruchomości;
8. istotne naruszenie prawa, tj. art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. c u.c.p.g. w zw. z art. 40 ust. 1 u.g. w zw. z art. 7 i art. 94 Konstytucji RP w zw. z § 134 w zw. z § 135 z.t.p. poprzez przekroczenie delegacji ustawowej i umożliwienie w § 1.1. ust. 5 pkt a Regulaminu mycia pojazdów samochodowych poza myjniami wyłącznie na terenie nieruchomości niesłużących do użytku publicznego, tylko pod warunkiem, że wykonywane jest to na utwardzonej ich części, w sytuacji gdy art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. c u.c.p.g. nie umożliwia ograniczenia w powyższym zakresie uprawnień właścicieli nieruchomości;

9. istotne naruszenie prawa, tj. art. 4 ust. 2 pkt 2 u.c.p.g. w zw. z art. 40 ust. 1 u.g. w zw. z art. 7 i art. 94 Konstytucji RP w zw. z § 134 w zw. z § 135 z.t.p. poprzez przekroczenie delegacji ustawowej i ustalenie w § 5 ust. 1 pkt d, ust. 5 oraz ust. 7 Regulaminu i określenie konkretnej pojemności pojemników i kontenerów przeznaczonych do zbierania odpadów komunalnych na terenie nieruchomości, a także konkretnej pojemności pojemników z uwagi na zróżnicowaną ilość i morfologię odpadów, podczas gdy art. 4 ust. 2 pkt 2 u.c.p.g. upoważnia radę gminy jedynie do określenia minimalnej pojemności pojemników, przeznaczonych do zbierania odpadów komunalnych na terenie nieruchomości oraz na drogach publicznych;
10. istotne naruszenie prawa, tj. art. 4 ust. 1 i 2 u.c.p.g. i art. 5 ust. 1 pkt 4 u.c.p.g. w zw. z art. 7 i art. 94 Konstytucja RP w zw. z art. 40 ust. 1 u.g. w zw. z § 134 w zw. z § 135 i § 118 w zw. z § 143 z.t.p., poprzez powtórzenie i nieuprawnioną modyfikację wykraczającą poza ramy delegacji ustawowej w § 1.1 ust. 4 Regulaminu kwestii dotyczących uprzątnięcia błota śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z chodników położonych wzdłuż nieruchomości stanowiącej powtórzenie treści art. 5 ust. 1 pkt 4 u.c.p.g. z nieuprawnioną modyfikacją dotyczącą miejsc parkowania samochodów oraz oddzielonych od nieruchomości pasem zieleni;
11. istotne naruszenie prawa, tj. art. 4 ust. 1 i 2 u.c.p.g. i art. 5 ust. 1 pkt 1 u.c.p.g. w zw. z art. 7 i art. 94 Konstytucja RP w zw. z art. 40 ust. 1 u.g. w zw. z § 134 w zw. z § 135 i § 118 w zw. z § 143 z.t.p., poprzez powtórzenie i nieuprawnioną modyfikację wykraczającą poza ramy delegacji ustawowej w § 9 Regulaminu kwestii dotyczących wyposażenia nieruchomości w pojemniki służące do zbierania odpadów komunalnych na zasadach opisanych w Regulaminie oraz wyznaczenie na terenie nieruchomości miejsca na pojemniki/worki do zbierania odpadów komunalnych oraz utrzymywanie go w odpowiednim stanie sanitarnym, porządkowym i technicznym.
12. istotne naruszenie prawa, tj. art. 4 ust. 2 u.c.p.g. w zw. z art. 40 ust. 1 u.g. w zw. z art. 7 i art. 94 Konstytucja RP w zw. z art. 40 ust. 1 u.g. w zw. z § 134 w zw. z § 135 z.t.p., poprzez ustanowienie w § 2 ust. 3 Regulaminu obowiązku prowadzenia selektywnego zbierania wymienionych odpadów, podczas gdy o tym, czy odpady będą zbierane w sposób selektywny decyduje na zasadzie dobrowolności właściciel nieruchomości;
13. istotne naruszenie prawa, tj. art. 4 ust. 1 i 2 pkt 6 u.c.p.g. w zw. z art. 40 ust. 1 u.g. w zw. z art. 7 i art. 94 oraz art. 31 ust. 3 Konstytucji RP w zw. z § 134 i § 135 w zw. z § 143 z.t.p. poprzez przekroczenie delegacji ustawowej i nałożenie w § 22 pkt 3 Regulaminu na posiadaczy psów szeregu obowiązków i ograniczeń co stanowi powtórzenie i jednocześnie modyfikację regulacji ustawowych zawartych w u.o.z. i k.w. oraz narusza konstytucyjną zasadę proporcjonalności;

14. istotne naruszenie prawa, tj. art. 4 ust. 2 pkt 6 u.c.p.g. w zw. z art. 40 ust. 1 u.g. w zw. z art. 7 i 94 Konstytucji RP w zw. z § 6 w zw. z § 143 z.t.p. poprzez nieprawidłowe wypełnienie delegacji ustawowej i nałożenie w § 13 ust. 2 pkt h Regulaminu obowiązku natychmiastowego usuwania przez właścicieli zanieczyszczeń pozostawionych przez zwierzęta domowe w miejscach publicznych, bez doprecyzowania, o jakie zanieczyszczenia chodzi;

III. Na podstawie art. 147 § 1 p.p.s.a. **wnoszę o** stwierdzenie nieważności zaskarżonej uchwały w całości.

Uzasadnienie

Rada Miejska w Błoniu w dniu 18 maja 2015 roku podjęła uchwałę nr VIII/66/15 w sprawie Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie miasta i gminy Błonie. Załącznikiem do ww. uchwały jest „Regulamin Utrzymania Czystości i Porządku na terenie miasta i gminy Błonie”. Uchwała została podjęta na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 u.g. oraz art. 4 ust. 1 i 2 u.c.p.g.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 u.c.p.g. powyższa uchwała stanowi akt prawa miejscowego. Nadto niewątpliwie zawiera ona normy postępowania o charakterze generalnym i abstrakcyjnym skierowane do nieoznaczonego indywidualnie kręgu adresatów. Zgodnie z art. 53 § 2a p.p.s.a. zaskarżenie aktu prawa miejscowego wydanego przez organ jednostki samorządu terytorialnego możliwe jest w każdym czasie.

Po przeprowadzeniu analizy treści Regulaminu stwierdzono, że szereg zawartych w nim regulacji pozostaje w sprzeczności z obowiązującymi przepisami prawa, została bowiem uregulowana bądź to z przekroczeniem ustawowego upoważnienia do wydania kwestionowanej uchwały zawartego w art. 4 u.c.p.g. oraz w sposób sprzeczny z innymi przepisami rangi ustawowej, Konstytucji RP oraz obowiązującymi zasadami techniki prawodawczej.

Analizie została poddana uchwała w brzmieniu opublikowanym pierwotnie w Dzienniku Urzędowym Województwa Mazowieckiego z dnia 23 lipca 2015 r. poz. 6511. Z uwagi na datę wydania zaskarżonej uchwały tj. 18 maja 2015 r., została ona poddana kontroli w odniesieniu do treści przepisów u.c.p.g., u.g., u.o.z., k.w., Konstytucji RP i innych przepisów prawa materialnego oraz z.t.p. obowiązujących w dacie jej wydania.

Na podst. art. 7 Konstytucji RP organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Zgodnie z art. 94 Konstytucji RP organy samorządu terytorialnego [...], na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie, ustanawiają akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów [...]. Jak wynika z art. 31 ust. 3 konstytucji RP ograniczenia w zakresie korzystania z konstytucyjnych wolności i praw mogą być ustanawiane tylko w ustawie i tylko wtedy, gdy są konieczne w demokratycznym państwie dla jego bezpieczeństwa lub porządku

publicznego, bądź dla ochrony środowiska, zdrowia i moralności publicznej, albo wolności i praw innych osób. Ograniczenia te nie mogą naruszać istoty wolności i praw.

Przepisy art. 4 ust. 1 i 2 u.c.p.g. stanowią normę kompetencyjną obligującą organy stanowiące właściwej jednostki samorządu terytorialnego do wydania uchwały w przedmiocie ustanowienia regulaminu utrzymania porządku i czystości w gminie oraz określają przedmiot takiego aktu prawa miejscowego.

Zgodnie z § 135 z.t.p., w uchwale i zarządzeniu zamieszcza się przepisy prawne regulujące wyłącznie sprawy z zakresu przekazanego w przepisie, o którym mowa w § 134 pkt 1, oraz sprawy należące do zadań lub kompetencji podmiotu, o których mowa w § 134 pkt 2 z.t.p. Zgodnie z § 134 z.t.p. podstawą wydania uchwały i zarządzenia jest przepis prawny, który upoważnia dany podmiot do uregulowania określonego zakresu spraw oraz wyznacza zadania lub kompetencje danego podmiotu. Stąd też w uchwale organu samorządu terytorialnego możliwym jest zamieszczenie przepisów prawnych regulujących wyłącznie sprawy z zakresu przekazanego w przepisie kompetencyjnym, upoważniającym dany podmiot do uregulowania określonych spraw. Na podst. § 118 z.t.p. w akcie prawnym nie powtarza się przepisów ustawy upoważniającej do jego wydania oraz przepisów innych aktów normatywnych. Zgodnie z § 6 z.t.p. przepisy ustawy redaguje się tak, aby dokładnie i w sposób zrozumiały dla adresatów zawartych w nich norm wyrażały intencje prawodawcy. Powyższe przepisy z.t.p. znajdują zastosowanie do aktów prawa miejscowego zgodnie z § 143 tegoż rozporządzenia.

Podstawą dla stwierdzenia przez sąd nieważności uchwały rady gminy w całości bądź w części jest uprzednie ustalenie, iż naruszenie prawa dokonane w kwestionowanej uchwale jest naruszeniem istotnym, a więc takim, które prowadzi do skutków nietolerowanych w demokratycznym państwie prawnym. Przyjmuje się, że istotnymi naruszeniami prawa są między innymi naruszenia przepisów prawa ustrojowego oraz prawa materialnego, a także przepisów regulujących procedury podejmowania uchwał.

Uzasadniając zarzut opisany w pkt II.1 *petitum* wskazać należy, że w § 1.1 ust. 1 pkt b przekroczono delegację ustawową poprzez nałożenie na właścicieli nieruchomości obowiązku zbierania odpadów niepodlegających selektywnemu zbieraniu do pojemników o wielkości i liczbie uzależnionej od liczby mieszkańców nieruchomości. Powyższa praktyka legislacyjna organu jest sprzeczna z art. 4 ust. 2 u.c.p.g. w zw. z art. 40 ust. 1 u.g. w zw. z art. 7 i art. 94 Konstytucja RP w zw. z § 134 w zw. z § 135 z.t.p. ponieważ regulacja ta wykracza poza ramy delegacji ustawowej oraz stanowi niedopuszczalne nałożenie na mieszkańców gminy obowiązku zbierania odpadów do pojemników w wielkości i liczbie uzależnionej od liczby mieszkańców nieruchomości, podczas gdy ustawa umożliwia różnicowanie liczby i wielkość worków jedynie od liczby osób z nich korzystających.

Stąd też kwestionowany przepis został wydany z istotnym naruszeniem § 134, §135 w zw. z § 143 z.t.p. Poprzez jego wprowadzenie doszło również do naruszenia art. 4 ust. 2 pkt 2 lit. b u.c.p.g. w zw. z art. 40 ust. 1 u.g. w zw. z art. 7 i art. 94 Konstytucji RP, ponieważ regulacja w przyjętym kształcie nie powinna zostać zamieszczona w zaskarżonej uchwale, a ponadto w jej ramach dokonano nieuprawnionej modyfikacji treści przywołanych przepisów u.c.p.g.

Jak wskazuje się w orzecznictwie niedopuszczalna jest jakakolwiek modyfikacja przepisu ustawowego w drodze aktu prawa miejscowego wydanego na jego podstawie. Dokonanie zaś takiej modyfikacji przez organ jest uznawane powszechnie za rażące naruszenie prawa powodujące nieważność danego aktu (por. wyrok WSA w Poznaniu z dnia 30 czerwca 2011 r., sygn. akt IV SA/Po 431/11; wyrok WSA w Poznaniu z dnia 10 grudnia 2014 r., sygn. akt IV SA/Po 746/14).

Uzasadniając zarzut opisany w pkt II.2 *petitum* wskazać należy, że w § 2 pkt 1, 6, 7, 13, 17, przekroczono delegację ustawową poprzez nałożenie na właścicieli nieruchomości obowiązku przyjęcia i zgodnie z przeznaczeniem używania pojemników i worków do prowadzenia selektywnej zbiórki, w tym gromadzenia w nich odpadów, szczelnego ich zmykania, gromadzenia w nich sprzątniętych z chodników liści oraz w §6 obowiązku dysponowania workami o określonych wymaganiach jakościowych i pojemnościowych, w określonej liczbie i o określonych kolorach. Powyższa praktyka legislacyjna organu jest sprzeczna z art. 4 ust. 2 pkt 2 u.c.p.g. w zw. z art. 40 ust. 1 u.g. w zw. z art. 7 i art. 94 Konstytucja RP w zw. z § 134 w zw. z § 135 z.t.p. ponieważ regulacja ta wykracza poza ramy delegacji ustawowej oraz stanowi niedopuszczalne nałożenie na mieszkańców gminy obowiązku używania do prowadzenia zbiórki odpadów worków, podczas gdy ustawa wskazuje jedynie na prowadzenie zbiórki odpadów w pojemnikach.

Stąd też kwestionowany przepis został wydany z istotnym naruszeniem § 134, §135 w zw. z § 143 z.t.p. Poprzez jego wprowadzenie doszło również do naruszenia art. 4 ust. 2 pkt 2 u.c.p.g. w zw. z art. 40 ust. 1 u.g. w zw. z art. 7 i art. 94 Konstytucji RP, ponieważ regulacja w przyjętym kształcie nie powinna zostać zamieszczona w zaskarżonej uchwale, a ponadto w jej ramach dokonano nieuprawnionej modyfikacji treści przywołanych przepisów u.c.p.g.

Uzasadniając zarzut opisany w pkt II.3 *petitum* wskazać należy, że w § 1.1 pkt 2 ust b Regulaminu przekroczono delegację ustawową oraz obostrzenia dotyczących właścicieli zwierząt domowych zawartych w ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (t.j. Dz.U. z 2013 r. poz. 856 ze zm.) dalej: u.o.z. i przepisach Kodeksu wykroczeń (t.j. Dz.U. z 2015 r. poz. 1094 ze zm.) dalej: k.w. Powyższe dotyczy zapisu Regulaminu wprowadzającego obowiązek wyprowadzania psów i innych zwierząt domowych na tereny do tego dopuszczone. Powyższa praktyka legislacyjna jest niezgodna z art. 4 ust. 2 pkt 6 u.c.p.g. w zw. z art. 40 ust. 1 u.g. w zw. z art. 7 i art. 94 Konstytucji RP w zw. z § 134 i § 135 w zw. z § 143 z.t.p. ponieważ regulacja ta wykracza poza ramy delegacji

ustawowej oraz stanowi niedopuszczalne nałożenie na mieszkańców gminy obowiązku, naruszającego konstytucyjną zasadę proporcjonalności.

Stąd też kwestionowany przepis został wydany z istotnym naruszeniem § 134, §135 w zw. z § 143 z.t.p. Poprzez jego wprowadzenie doszło również do naruszenia art. 4 ust. 2 u.c.p.g. w zw. z art. 40 ust. 1 u.g. w zw. z art. 7 i art. 94 Konstytucji RP, ponieważ regulacja w przyjętym kształcie nie powinna zostać zamieszczona w zaskarżonej uchwale, a ponadto w jej ramach dokonano nieuprawnionej modyfikacji treści przywołanych przepisów u.c.p.g.

Obciążenie właścicieli psów i innych zwierząt domowych bezwzględny obowiązek wyprowadzania ich jedynie na tereny do tego dopuszczone sformułowano w sposób wadliwy także z uwagi na pominięcie wymogów konstytucyjnej zasady proporcjonalności wyrażonej w art. 31 ust. 3 Konstytucji RP (por. wyrok WSA w Krakowie z dnia 10 października 2019 r., sygn. II SA/Kr 727/19). Nałożone na właścicieli psów obowiązki są bowiem z jednej strony daleko idące i wkraczają w sferę władztwa nad zwierzęciem, a z drugiej strony biorąc pod uwagę przedstawioną wyżej argumentację nie gwarantują osiągnięcia *ratio legis* ustawy w zakresie zabezpieczenia zdrowia i życia oraz mienia innych mieszkańców przed agresją zwierząt.

Z kwestionowanego zapisu § 1.1 pkt 2 ust b Regulaminu, można ponadto wyprowadzić wniosek, że pies (lub inne zwierze domowe) ma być nie tylko wyprowadzany w miejscach dopuszczonych, ale też w specjalny sposób tam przetransportowany. Skoro bowiem wyprowadzanie tego rodzaju zwierząt ma się odbywać na terenach do tego dopuszczonych, to automatycznie nie jest możliwe ich wyprowadzanie we wszystkich innych miejscach, a zatem także dojście z nimi do miejsc do tego dopuszczonych.

Uzasadniając zarzut opisany w pkt II.4 *petitum* wskazać należy, że w § 1.1 ust. 3 pkt a Regulaminu przekroczono delegację ustawową poprzez nałożenie obowiązku niezwłocznego uprzątnięcia po opadach błota śniegu, lodu z powierzchni chodników także części nieruchomości pełniących funkcje komunikacyjne. Powyższa praktyka legislacyjna organu jest sprzeczna z art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. b u.c.p.g. w zw. z art. 40 ust. 1 u.g. w zw. z art. 7 i art. 94 Konstytucja RP w zw. z § 134 w zw. z § 135 z.t.p. ponieważ regulacja ta wykracza poza ramy delegacji ustawowej oraz stanowi niedopuszczalną modyfikację regulacji ustawowych zawartych w art. 4 ust 2 pkt 1 lit. b. Dodatkowo, tego rodzaju zapis narusza konstytucyjną zasadę proporcjonalności.

Obciążenie właścicieli nieruchomości obowiązkiem niezwłocznie po opadach błota, śniegu, lodu z powierzchni chodników, a także części nieruchomości pełniących funkcje komunikacyjne zostało sformułowane w sposób wadliwy także z uwagi na pominięcie wymogów konstytucyjnej zasady proporcjonalności wyrażonej w art. 31 ust. 3 Konstytucji RP. Nałożone na właścicieli nieruchomości obowiązki są bowiem nie tylko zbyt daleko idące, ale też czynią wykonanie tego rodzaju obowiązku niewykonalnym. Zakładają bowiem, że właściciel czy użytkownik nieruchomości

niezależnie od innych obowiązków niezwłocznie po wystąpieniu opadów uprzątnie je. Wymagałoby to nie tylko ciągłego dowiadywania się czy w miejscu, w którym położona jest nieruchomość wystąpiły opady, ale także ciągłej gotowości do ich uprzątnięcia, bo tak należy rozumieć użyte w regulaminie pojęcie „niezwłocznie”. Powyższe, czyniłoby przedmiotowy zapis w praktyce niewykonalnym.

Stąd też kwestionowany przepis został wydany z istotnym naruszeniem § 134, §135 w zw. z § 143 z.t.p. Poprzez jego wprowadzenie doszło również do naruszenia art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. b u.c.p.g. w zw. z art. 40 ust. 1 u.g. w zw. z art. 7 i art. 94 Konstytucji RP, ponieważ regulacja w przyjętym kształcie nie powinna zostać zamieszczona w zaskarżonej uchwale, a ponadto w jej ramach naruszono konstytucyjną zasadę proporcjonalności.

Uzasadniając zarzut opisany w pkt II.5 *petitum* wskazać należy, że w § 1.1. ust. 5 Regulaminu przekroczone delegację ustawową poprzez umożliwienie mycia jedynie nadwozi pojazdów samochodowych poza myjniami. Powyższa praktyka legislacyjna organu jest sprzeczna z art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. c u.c.p.g. w zw. z art. 40 ust. 1 u.g. w zw. z art. 7 i art. 94 Konstytucja RP w zw. z § 134 w zw. z § 135 z.t.p. ponieważ regulacja ta wykracza poza ramy delegacji ustawowej oraz stanowi niedopuszczalną modyfikację regulacji ustawowych zawartych w art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. c. Stanowi to niedopuszczalne ograniczenie podmiotowe, gdyż regulacja ustawowa nie ogranicza możliwości mycia samochodów poza myjniami jedynie w zakresie ich nadwozia

Uzasadniając zarzut opisany w pkt II. 6 *petitum* wskazać należy, że w § 1.1. ust. 6 Regulaminu przekroczone delegację ustawową poprzez umożliwienie wykonywania jedynie drobnych napraw pojazdów mechanicznych polegających na wymianie kół, świec zapłonowych, żarówek, uzupełniania płynów, regulacjach, . Tymczasem regulacja ta wykracza poza ramy delegacji ustawowej z art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. c u.c.p.g. w zw. z art. 40 ust. 1 u.g. w zw. z art. 7 i art. 94 Konstytucja RP w zw. z § 134 w zw. z § 135 z.t.p. oraz stanowi niedopuszczalną modyfikację regulacji ustawowych zawartych w art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. c. Wbrew treści skarżonego Regulaminu, regulacja ustawowa nie ogranicza możliwości wykonywania napraw, jedynie do napraw drobnych, wymienionych enumeratywnie. Tego rodzaju zapis stanowi więc nieuprawnione wyłączenie podmiotowe.

Uzasadniając zarzut opisany w pkt II. 7 *petitum* wskazać należy, że w § 1.1 ust. 6 Regulaminu Rada Miejska dopuściła wyłącznie możliwość dokonywania naprawy pojazdów poza warsztatami samochodowymi jeżeli są to naprawy związane z uciążliwością dla właścicieli sąsiednich nieruchomości. Ograniczenie dokonywania naprawy pojazdów tylko do takich napraw, stanowi ingerencję w regulacje kodeksu cywilnego związane z prawem własności nieruchomości oraz tzw. prawem sąsiedzkiem (art. 143 kc). Zgodnie z art. 4 ust 2 pkt 1 lit. c u.c.p.g., rada gminy określa szczegółowe zasady utrzymania czystości i porządku na terenie gminy dotyczące mycia i naprawy

pojazdów samochodowych poza myjniami i warsztatami naprawczymi. Chodzi tu przede wszystkim o warunki zapewniające zgodne z ustawą odprowadzanie nieczystości powstałych w wyniku mycia i naprawy pojazdów (por. wyrok NSA z dnia 10 listopada 2009 r., II OSK 1256/09). W myśl powołanego przepisu organ gminy został upoważniony wyłącznie do wskazania wymogów dopuszczalności mycia i naprawy pojazdów poza myjniami i warsztatami, mających na celu zapewnienie ochrony środowiska i ludzi przed zagrożeniem zanieczyszczeniem lub uciążliwościami stwarzanymi na skutek wykonywania tych czynności (por. wyrok WSA w Bydgoszczy z dnia 18 grudnia 2018 r., II SA/Bd 877/18).

Biorąc pod uwagę powyższe przepis art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. c u.c.p.g. nie upoważnia organu uchwałodawczego gminy do wprowadzenia generalnego zawężenia możliwości naprawy pojazdów samochodowych poza warszatem jedynie do napraw nieuciążliwych. Regulacja w tym zakresie ingeruje bez odpowiedniego upoważnienia w prawa podmiotowe jednostki, w tym w prawo własności i wychodzi poza zakres upoważnienia ustawowego zawartego w u.c.p.g.

Powyższa regulacja w ocenie skarżącego została wydana z istotnym naruszeniem art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. c u.c.p.g. w zw. z art. 40 ust. 1 u.g. w zw. z art. 7 i art. 94 Konstytucji RP w zw. z § 134 w zw. z § 135 z.t.p. poprzez przekroczenie delegacji ustawowej do wydania kwestionowanego przepisu.

Uzasadniając zarzut opisany w pkt II. 8 *petitum* wskazać należy, że w § 1.1. ust. 5 pkt a Regulaminu przekroczone delegację ustawową poprzez umożliwienie mycia pojazdów samochodowych poza myjniami wyłącznie na terenie nieruchomości niesłużących do użytku publicznego, tylko pod warunkiem, że wykonywane jest to na utwardzonej ich części. Powyższa praktyka legislacyjna organu jest sprzeczna z art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. c u.c.p.g. w zw. z art. 40 ust. 1 u.g. w zw. z art. 7 i art. 94 Konstytucji RP w zw. z § 134 w zw. z § 135 z.t.p. ponieważ regulacja ta wykracza poza ramy delegacji ustawowej oraz stanowi niedopuszczalną modyfikację regulacji ustawowych zawartych w art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. c. Regulacja ustawowa nie ogranicza bowiem możliwości mycia pojazdów samochodowych poza myjniami tylko pod warunkiem, że wykonywane jest to na utwardzonej części nieruchomości.

Stąd też kwestionowany przepis został wydany z istotnym naruszeniem § 134, §135 w zw. z § 143 z.t.p. Poprzez jego wprowadzenie doszło również do naruszenia art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. c u.c.p.g. w zw. z art. 40 ust. 1 u.g. w zw. z art. 7 i art. 94 Konstytucji RP, ponieważ regulacja w przyjętym kształcie nie powinna zostać zamieszczona w zaskarżonej uchwale, a ponadto w jej ramach dokonano nieuprawnionej modyfikacji treści przywołanych przepisów u.c.p.g.

W zakresie zarzutu opisanego w pkt II.9 *petitum* należy wskazać, że w § 5 ust. 1 pkt d, ust. 5 oraz ust. 7 Regulaminu wskazano konkretną pojemności pojemników i kontenerów przeznaczonych do zbierania odpadów komunalnych na terenie nieruchomości.

Tymczasem w art. 4 ust. 2 pkt 2 u.c.p.g. ustawodawca upoważnił organy gminy do określenia w drodze uchwały wyłącznie rodzaju i minimalnej pojemności pojemników przeznaczonych do zbierania odpadów komunalnych na terenie nieruchomości oraz na drogach publicznych [...].

Trudno uznać aby ustalenie w sposób konkretny wielkości pojemników i kontenerów zawarte w § 5 ust. 1 pkt d, ust. 5 oraz ust. 7 Regulaminu, pozostawało w granicach upoważnienia ustawowego zawartego w ww. przepisie u.c.p.g. nakazującym radzie gminy określenie wartości minimalnej takich urządzeń.

W zw. z powyższym kwestionowane przepisy Regulaminu zostały wydane z istotnym naruszeniem art. 4 ust. 2 pkt 2 u.c.p.g. w zw. z art. 40 ust. 1 u.g. w zw. z art. 7 i 94 Konstytucji RP w zw. z § 135 w zw. z § 143 z.t.p. ponieważ wykraczały poza ramy delegacji ustawowej.

Uzasadniając zarzut opisany w pkt II. 10 *petitum* wskazać należy, że w § 1.1 ust. 4 Regulaminu powtórzono regulację ustawową, a także dokonano jej częściowej modyfikacji poprzez wskazanie, że do obowiązków właścicieli nieruchomości zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt 4 ustawy należy uprzątniecie błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z chodników położonych wzdłuż nieruchomości, przy czym za taki chodnik została uznana wydzielona część drogi publicznej służąca do ruchu pieszego, położona bezpośrednio przy granicy nieruchomości. Wskazano dodatkowo, że właściciel nieruchomości nie jest obowiązany do uprzątnięcia chodnika, na którym jest dopuszczony płatny postój lub parkowanie pojazdów samochodowych, oraz oddzielonych od nieruchomości pasem zieleni. Powyższe stanowi powtórzenie treści art. 5 ust. 1 pkt 4 u.c.p.g. z nieuprawnioną modyfikacją dotyczącą miejsc parkowania samochodów oraz oddzielonych od nieruchomości pasem zieleni.

W zw. z powyższym kwestionowany przepis został wydany z istotnym naruszeniem art. 5 ust. 1 pkt 4 u.c.p.g. w zw. z art. 40 ust. 1 u.g. w zw. z art. 7 i art. 94 Konstytucji RP oraz § 118 w zw. z § 143 z.t.p. w drodze częściowego powtórzenia regulacji zawartej w u.c.p.g. oraz nieuprawnionej modyfikacji treści przywołanych przepisów tej ustawy.

Uzasadniając zarzut opisany w pkt II.11 *petitum* wskazać należy, że w § 9 Regulaminu Rada Miejska zobowiązała właścicieli nieruchomości do wyposażenia nieruchomości w pojemniki służące do zbierania odpadów komunalnych na zasadach opisanych w Regulaminie utrzymywania pojemników oraz miejsc zbierania i gromadzenia odpadów w odpowiednim stanie sanitarnym, porządkowym i technicznym. Przepis ten stanowi powtórzenie regulacji u.c.p.g. zawartej w art. 5 ust. 1 pkt 1 tej ustawy oraz w zakresie posadowienia pojemnika na nieruchomości również regulacji zawartej w § 22 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (t.j. Dz.U. z 2015 r., poz. 1422, ze zm.) dalej: Rozporządzenie Ministra Infrastruktury. Zgodnie z powołanym przepisem ustawy właściciele nieruchomości zapewniają utrzymanie czystości i porządku przez

wyposażenie nieruchomości w pojemniki służące do zbierania odpadów komunalnych oraz utrzymywanie tych pojemników w odpowiednim stanie sanitarnym, porządkowym i technicznym, chyba że na mocy uchwały rady gminy, o której mowa w art. 6r ust. 3 u.c.p.g., obowiązki te przejmie gmina jako część usługi w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości w zamian za uiszczoną przez właściciela opłatę za gospodarowanie odpadami komunalnymi. Powyższy przepis ustawy nakłada więc na właścicieli pierwotny obowiązek wyposażenia nieruchomości w pojemniki i utrzymywania tych pojemników w odpowiednim stanie sanitarnym, porządkowym i technicznym. Nałożenie tego samego obowiązku (powtórzenie go) w regulaminie oznacza powtórzenie regulacji ustawowej oraz nieuprawnioną jego modyfikację. Określono w nim bowiem także to, kto ma utrzymywać je w odpowiednim stanie sanitarnym, porządkowym i technicznym - przy ograniczeniu podmiotowym jedynie do właściciela nieruchomości (por. wyrok NSA z dnia 27 czerwca 2017 r., sygn. II OSK 2866/15). Kwestie usytuowania pojemników na odpady reguluje § 22 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury. Co więcej w świetle orzecznictwa sądownoadministracyjnego nałożenie na właścicieli nieruchomości obowiązku umiejscowienia pojemników w określonym miejscu i na określonym terenie, w sposób nieuzasadniony prowadzi do ingerencji w prawo własności nieruchomości (por. wyrok WSA w Opolu z dnia 5 listopada 2019 r., sygn. akt II SA/Op 336/19).

W zw. z powyższym kwestionowany przepis w ocenie skarżącego został wydany z istotnym naruszeniem § 118 w zw. z § 143 z.t.p. w drodze częściowego powtórzenia i modyfikacji regulacji zawartej w u.c.p.g. Poprzez jego wprowadzenie doszło również do naruszenia art. 4 ust. 1 i 2 u.c.p.g. w zw. z art. 40 ust. 1 u.g. w zw. z art. 7 i art. 94 Konstytucji RP, ponieważ regulacja w przyjętym kształcie nie powinna zostać zamieszczona w zaskarżonej uchwale. Ponadto w jej ramach dokonano nieuprawnionej modyfikacji treści art. 5 ust. 1 pkt 1 u.c.p.g. i naruszenia § 135 w zw. z § 143 z.t.p. ponieważ wykraczał on poza ramy delegacji ustawowej poprzez nieuprawnione wskazanie na jakim terenie powinien znajdować się pojemnik na odpady.

Uzasadniając zarzut opisany w pkt II.12 *petitum* należy wskazać, że w § 2 ust. 3 Regulaminu nałożono na właścicieli nieruchomości obowiązek selektywnego zbierania praktycznie wszystkich rodzajów odpadów komunalnych. Jak natomiast wynikało z przepisów u.c.p.g., które obowiązywały w dacie wydania zaskarżonej uchwały, właściciele nieruchomości mogli wybrać, czy będą zbierać odpady w sposób selektywny czy też nie.

Należy w tym miejscu przytoczyć słuszne rozważania zawarte w uzasadnieniu wyroku WSA w Kielcach z dnia 11 grudnia 2019 r. II SA/Ke 719/19 wydanego na kanwie analogicznego przepisu uchwały nr XVII/81/15 Rady Gminy Pacanów z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie gminy. WSA w Kielcach wskazał, że z *dniem 1 lutego 2015 r. zmieniono treść art. 5 ust. 1 pkt 3 u.c.p.g., który otrzymał brzmienie: "Właściciele*

nieruchomości zapewniają utrzymanie czystości i porządku przez zbieranie powstałych na terenie nieruchomości odpadów komunalnych zgodnie z wymaganiami określonymi w regulaminie i przepisach wydanych na podstawie art. 4a". W art. 4a zawarto delegację do określenia w drodze rozporządzenia szczegółowego sposobu selektywnego zbierania wybranych frakcji odpadów oraz kiedy wymóg selektywnego zbierania uważa się za spełniony, a także odpadów komunalnych podlegających obowiązkowi selektywnego zbierania spośród wskazanych w art. 3b ust. 1 i art. 3c ust. 1. W art. 4 ustawy dodano także ust. 2a, zgodnie z którym regulamin może wprowadzić obowiązek selektywnego zbierania i odbierania odpadów komunalnych innych niż wymienione w ust. 2 pkt 1 lit. a. Niemniej jednak, według stanu prawnego obowiązującego w dacie uchwalenia zaskarżonej uchwały, właściciel nieruchomości był zobowiązany złożyć do wójta (burmistrza lub prezydenta miasta) deklarację o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi (art. 6m ustawy). Zgodnie z art. 3 ust. 2 pkt 5 ustawy, selektywne zbieranie odpadów komunalnych ustanawiają gminy, co oznacza, że to na gminach spoczywa obowiązek zorganizowania takiego selektywnego zbierania i stworzenia niezbędnych do tego warunków. Jednak o tym, czy odpady będą zbierane w sposób selektywny czy też nie, decydował na zasadzie dobrowolności właściciel nieruchomości, który z racji takiego wyboru nie mógł ponosić negatywnych konsekwencji. Niesegregowanie odpadów przekładało się na wysokość opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, bowiem stawki opłat w przypadku, gdy odpady są zbierane i odbierane w sposób selektywny, były niższe (art. 6k ust. 3 ustawy). Ustawa pozwalała na stosowanie korzystniejszej, niższej stawki za odpady segregowane w celu promowania segregacji. Nie można jednak z tych zapisów ustawowych, dotyczących różnicowania stawki opłat wnioskować, że na mieszkańców nakładało się obowiązek tylko i wyłącznie segregowania odpadów". Stąd też pomimo zdawałoby się umożliwiającej nałożenie takiego obowiązku treści art. 4 ust. 2a u.c.p.g., należy przyjąć, że gmina nie posiadała w dacie wydania zaskarżonej uchwały uprawnienia do nałożenia na mieszkańców obowiązku zbierania odpadów w sposób selektywny, a jedynie miała możliwość zachęty do selektywnej zbiórki odpadów poprzez różnicowanie stawek opłat dla odpadów zmieszanych i odpadów segregowanych (por. wyrok WSA w Warszawie z dnia z dnia 20 lutego 2019 r., sygn. VIII SA/Wa 876/18).

Kwestionowany przepis został zatem wydany z istotnym naruszeniem art. 4 ust. 2 u.c.p.g. w zw. z art. 40 ust. 1 u.g. w zw. z art. 7 i art. 94 Konstytucja RP w zw. z § 134 w zw. z § 135 z.t.p. ponieważ jego wydanie wykraczało poza ramy delegacji ustawowej oraz stanowiło niedopuszczalne nałożenie na mieszkańców gminy obowiązków segregowania praktycznie wszystkich odpadów.

W zakresie § 13 ust. 1 Regulaminu należy zauważyć, że przepis ten stanowi powtórzenie oraz częściową modyfikację ograniczeń w zakresie możliwości zwolnienia psa ze smyczy określonych w art. 10a ust. 3 i 4 u.o.z., co również stanowi wyjście poza ustawowe ramy delegacji z art. 4 ust. 2 pkt 6 u.c.p.g. W zaskarżonych przepisach prawa miejscowego wskazano, że zwolnienie przez właściciela

nieruchomości psa ze smyczy na terenie nieruchomości może mieć miejsce w sytuacji, gdy nieruchomość jest ogrodzona w sposób uniemożliwiający jej opuszczenie przez psa. Z kolei w art. 10a ust. 3 u.o.z. wskazano, że zabrania się puszczania psów bez możliwości ich kontroli i bez oznakowania umożliwiającego identyfikację właściciela lub opiekuna. W art. 10a ust. 4 powołanej ustawy zaznaczono, że zakaz, o którym mowa w ust. 3, nie dotyczy terenu prywatnego, jeżeli teren ten jest ogrodzony w sposób uniemożliwiający psu wyjście. Tymczasem kwestionowany przepis Regulaminu nakłada na właścicieli psów dodatkowy wobec art. 10a ust. 4 u.o.z. warunek polegający na tym, że posesja powinna być ogrodzona w sposób wykluczający dostęp osób trzecich. W zw. z powyższym kwestionowane przepisy zostały wydane z istotnym naruszeniem art. 4 ust. 2 pkt 6 u.c.p.g. w zw. z art. 40 ust. 1 u.g. w zw. z art. 7 i art. 94 oraz art. 31 ust. 3 Konstytucji RP w zw. z § 134 i § 135 w zw. z § 143 z.t.p. ponieważ zakresem regulacji wykraczają one poza ramy delegacji ustawowej oraz narusza zasadę proporcjonalności w wyniku nałożenia na właścicieli psów ograniczeń wykraczających poza konieczne do zabezpieczenia innych osób przed agresją zwierząt.

Uzasadniając zarzut podniesiony w pkt II.14 *petitum* należy podnieść, że w § 13 ust. 2 pkt h Regulaminu, nałożono na posiadaczy zwierząt domowych obowiązek natychmiastowego usuwania zanieczyszczeń pozostawionych przez zwierzęta na terenach przeznaczonych do użytku publicznego. Przepis ten w sposób nieprecyzyjny formułuje określony w nim obowiązek względem adresata normy, gdyż posługuje się niedookreślonym pojęciem "zanieczyszczeń pozostawionych przez zwierzęta". Oczywistym jest, że poprzez nieczystości pozostawiane przez zwierzęta domowe rozumieć można zarówno nieczystości stałe, jak i płynne, a ponadto nieczystości (zanieczyszczenia) pochodzenia nie tylko fizjologicznego, ale i każdego innego. Przy tak pojemnym sformułowaniu trudno wymagać od właściciela zwierzęcia, by usuwał on każde "zanieczyszczenie" pozostawione przez zwierzę - np. odchody płynne, fragmenty sierści, zawleczone resztki pokarmu. Trudno zatem uznać, aby kwestionowany przepis czynił zadość wskazaniom § 6 w zw. z § 143 z.t.p., zgodnie z którym przepisy uchwał redaguje się tak, aby dokładnie i w sposób zrozumiały dla adresatów zawartych w nich norm wyrażały intencje prawodawcy. Jednocześnie w wyniku niezrozumiałego i nieprecyzyjnego sformułowania zaskarżonego przepisu doszło również do naruszenia art. 7 i 94 Konstytucji RP ponieważ nie czyni on tym samym zadość zasadzie określoności prawa.

W zw. z powyższym kwestionowany przepis Regulaminu został wydany z istotnym naruszeniem art. 4 ust. 2 pkt 6 u.c.p.g. w zw. z art. 40 ust. 1 u.g. w zw. z art. 7 i 94 Konstytucji RP w zw. z § 6 w zw. z § 143 z.t.p. z uwagi na niewypełnienie delegacji ustawowej w zakresie ochrony przed zanieczyszczeniem przez zwierzęta terenów przeznaczonych do wspólnego użytku.

Reasumując, w związku z argumentacją przedstawioną powyżej, wszystkie zarzuty skargi należy uznać za uzasadnione.

Na podst. art. 147 § 1 p.p.s.a. uwzględniając skargę na akt prawa miejscowego sąd jest uprawniony do stwierdzenia nieważności tej uchwały w całości lub w zaskarżonej części.

Uzasadniając wniosek o stwierdzenie nieważności uchwały w całości należy wskazać, że orzecznictwo dopuszcza możliwość stwierdzenia nieważności uchwały w całości w sytuacji, gdy uchylenie znacznej części jej przepisów spowodowałoby pozostawienie w obrocie takiego aktu prawa miejscowego, który byłby niekompletny i w znacznym stopniu nie wypełniałby delegacji ustawowej (por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 20 lutego 2019 r., sygn. VIII SA/Wa 876/18).

Odnosnie przedmiotowej uchwały należy zauważyć, że charakter dostrzeżonych naruszeń prawa i ich liczba przesądzają o tym, iż "okrojony" z przepisów naruszających prawo akt prawa miejscowego w postaci uchwały nr VIII/66/15 Rady Miejskiej w Błoniu z dnia 18 maja 2015 r. będzie niekompletny i dlatego istnieją podstawy do stwierdzenia jego nieważności w całości.

Wobec powyższego, wnoszę jak na wstępie.

PROKURATOR
PROKURATURY OKRĘGOWEJ
w Warszawie
Sylwia Morawska
Sylwia Morawska